

ת"פ 7658/05/17 - מדינת ישראל נגד ח ס

בית משפט השלום בקריית גת
ת"פ 7658-05-17 מדינת ישראל נ' ח ס

בפני	כבוד השופטת נועה חקלאי	
	מדינת ישראל	
המאשימה	ב"כ המאשימה עו"ד חן נוב	
	נגד	
ח ס		
הנאשם	ע"י ב"כ עו"ד דבורה ביטון	

גזר דין

רקע

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בשתי עבירות של איומים ובעבירה של תקיפת בת זוג בניגוד לסעיפים 379+382(ב) ו-192 לחוק העונשין התשל"ז-1977.

על פי עובדות כתב האישום באפריל 2016, איים הנאשם על המתלוננת בפגיעה שלא כדין בגופה באומרו לה "אני אשבור לך את שתי הרגליים ועל קביים את תלכי" וזאת בכוונה להפחידה או להקניטה.

ביום 22.7.16 בעקבות ויכוח איים הנאשם על המתלוננת באומרו לה " אני אעשה לך יום שחור ואת תראי מי אני" ובסמוך לאחר מכן חסם את דרכה של המתלוננת ותקף אותה בכך שאחז בשתי ידיה.

הסדר הטיעון

2. ביום 31.12.17 הציגו הצדדים הסדר טיעון לפיו הנאשם יודה בכתב האישום, יורשע ויישלח לשירות המבחן לקבל תסקיר. ההגנה ביקשה שתיבחן אפשרות להימנע מהרשעה. עוד סוכם כי הצדדים ישובו לשוחח לאחר קבלת התסקיר.

בסופו של יום הצדדים טענו לעונש ללא הסכמה עונשית.

תסקירי שירות המבחן

3. בתסקיר מיום 19.6.18 סקר שירות המבחן את הרקע האישי והמשפחתי של הנאשם. הנאשם בן 58, פרוד

ואב לשלושה ילדים. עובד מזה כ- 19 שנים במפעל לברזל בקרית מלאכי בתפקיד מפעיל מכונה. בוגר 11 שנות לימוד. סיים שירות צבאי מלא כמשגיח כשרות ולאחר מכן שירות קבע במשך 5 שנים כלוחם במג"ב. נעדר עבר פלילי. הנאשם הודה בביצוע העבירות המתוארות בכתב האישום. העבירות בוצעו עקב תחושת תסכול, כעס, עלבון ואי השלמה עם רצונה של המתלוננת להתגרש ממנו. הנאשם הביע חרטה ובושה לנוכח התנהגותו וההליך הפלילי שמתנהל נגדו. שירות המבחן התרשם מאדם בעל יכולות וורבליות תקינות בעל יכולות הסתגלות ויציבות למסגרות חיו השונות בעל מערכת ערכים נורמטיבית וכי התנהגותו התוקפנית כפי שבאה ליטוי בכתב האישום הינה עקב אירוע מצבי ומשברי שחווה במערכת היחסים עם המתלוננת. שירות המבחן התרשם מרמת סיכון נמוכה לאלימות חוזרת והעריך כי קיימת נזקקות טיפולית. שירות המבחן הציע לנאשם להשתלב בהליך טיפולי, אך הנאשם התקשה להתחייב לכך. שירות המבחן לא מצא נימוק התומך בבקשה לביטול הרשעתו.

4. בתסקיר מיום 4.11.18 ציין שירות המבחן כי במהלך תקופת הדחייה הנאשם שולב בקבוצה לגברים שנהגו באלימות במשפחה. הגם שהנאשם התמיד והגיע לכל המפגשים, התרשם שירות המבחן כי הנאשם עדיין בשלב הראשוני בטיפול. שירות המבחן תיאר את הקושי של הנאשם בהגעה לטיפול הקבוצתי, בשל העובדה שהטיפול מתנגש עם המועד בו עליו לבלות עם בתו על פי הסדרי הראיה. שירות המבחן התרשם כי הנאשם אוזח עמדות נוקשות וכי קיימת נזקקות טיפולית משמעותית ולפיכך המליץ על העמדת הנאשם במבחן זאת לצד ענישה צופת פני עתיד בדמות מאסר מותנה. שירות המבחן חזר וציין כי לא מצא נימוקים התומכים בבקשה לביטול הרשעה.

טיעוני הצדדים לעונש

5. ב"כ המאשימה ציינה כי הנאשם יליד 1960, נעדר עבר פלילי הפנתה לעובדות כתב האישום, לערכים המוגנים שנפגעו, לאמור בתסקירי שירות המבחן ועתרה להותיר ההרשעה על כנה ולהטיל על הנאשם מאסר על תנאי ופיצוי בסך 1000 ₪ למתלוננת.

6. ב"כ הנאשם הפנתה לעובדות כתב האישום, לדבריה העבירות בוצעו בלהט הרגע, על רקע בגידתה של המתלוננת בו. לדבריה בני הזוג סיימו את ההליכים ביניהם בכל הנוגע לענייני הרכוש, הם מתגרשים בימים הקרובים, כבר לא גרים יחד ולא בקשר קרוב לשנתיים. לדבריה הנאשם אינו אלים, והדברים יצאו מפרופורציה על רקע הנסיבות. לדבריה אין הצדקה להרשיעו, בבחינת "הרצחת וגם ירשת", לדבריה הרשעה תפגע בדימויו העצמי ותגרום לו עוול.

7. הנאשם ציין כי הוא עובד מזה כ- 20 שנה במפעל בקריית מלאכי, משלם מזונות, הקבוצה הטיפולית מקשה עליו ובשל השתתפותו בקבוצה הוא אינו פוגש את בתו. לדבריו, עובד שעות נוספות כדי לשלם מזונות ושכירות. לדבריו יש לו רישיון על רכב ציבורי (מונית) והוא מתכנן להוציא רישיון על אוטובוס, לדבריו בוחן אפשרות לחזור ולעבוד בתחום הביטחון השוטף באחד המושבים. לדבריו אינו אדם אלים.

דין

מתחם העונש ההולם

8. הגם שכתב האישום מתאר שני אירועים שהתרחשו בהפרש של כ- 3 חודשים, עסקין באותה מסכת עבריינית,

כל העבירות בוצעו על ידי הנאשם כלפי אותה המתלוננת, בביתם, על רקע אותו משבר בחיי הנישואין, לפיכך יקבע מתחם עונש הולם אחד לכך העבירות שבכתב האישום.

9. **הערכים המוגנים שנפגעו** בעבירות שביצע הנאשם הם זכותו של אדם לשלוות נפש, זכותו לשמירה על בטחונו האישי ועל שלמות גופו, ובפרט זכות של אישה להיות מוגנת מפני אלימות בן זוגה.

10. על הפגיעה בערכים המוגנים יפים דברי כב' השופטת א' פרוקצ'יה בע"פ 6758/07 **פלוני נ' מדינת ישראל** (11.10.07) [פורסם בבנו]:

"מעשי אלימות בתוך המשפחה נתפסים כבעלי חומרה מיוחדת במערכת האיסורים הפליליים העוסקים בעבירות אלימות. הציפייה האנושית הטבעית הינה כי בתוך משפחה ישררו יחסי אהבה, הרמוניה וכבוד הדדי. הפרתה של ציפייה זו הופכת את השימוש באלימות במשפחה לתופעה העומדת בניגוד עמוק לחוש הצדק האנושי. יתר על כן, במסגרת המשפחה, מופעלת האלימות על פי רוב בידי החזק כלפי החלש. פערי הכוחות הם גדולים כשמדובר באלימות כלפי קטינים או כלפי בת זוג... גורמים אלה ואחרים בשילובם, משווים מימד מחמיר לעבירות אלימות במשפחה. נפיצותן של עבירות אלה, והצורך להגן על קרבתות האלימות שהם על פי רוב חסרי ישע, תורמים אף הם להחמרה הנדרשת בענישה בעבירות אלה".

11. **מידת הפגיעה בערכים המוגנים** היא ברף הנמוך. האיום התבטא בכך שאמר לה שהוא ישבור לה שתי רגליים והיא תלך על קביים, ושיעשה לה יום שחור. התקיפה התבטאה באחיזתה בידיה. לא נגרמו למתלוננת חבלות.

12. באשר **לנסיבות ביצוע העבירות**, נתתי דעתי לכך העבירות בוצעו על רקע תחושת עלבון, תסכול וחוסר ההשלמה של הנאשם עם רצונה של המתלוננת להתגרש, ולאחר שגילה, לדבריו, כי בגדה בו. לא היה תכנון מוקדם לביצוע העבירות. הן לא בוצעו בתחכום ואף לא באלימות רבה או באכזריות. לא היה שימוש בנשק חם או קר. לא נגרמו חבלות למתלוננת.

13. בחינת **מדיניות הענישה** מעלה כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשים הנעים ממאסרים מותנים ועד עונשי מאסר בפועל לתקופות משמעותיות. ראו למשל:

• רע"פ 303/16 **פלוני נגד מדינת ישראל** (13.01.16), תקיפת בת זוג, המבקש דחף את אשתו שמעדה ונפלה ולאחר מכן בעט בה בעודה על הרצפה. (5 חודשי מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שרות וענישה נלווית).

• רע"פ 3077/16 **פלוני נ' מדינת ישראל** (2.5.16). תקיפת בת זוג. במהלך ויכוח דחף המבקש את אשתו לעבר המיטה, משך בשיערה, סובב את גופה וכופף אותה לעבר הרצפה בעודו אוחז בצווארה. נקבע כי מתחם הענישה נע בין מאסר לתקופה קצרה שאפשר שירוצה בעבודות שירות ל- 14 חוד' מאסר בפועל. בימ"ש קמא השית על המבקש 6 חוד' מאסר בפועל, מאסר על תנאי ופיצוי. ערעור בבית המשפט המחוזי נדחה. בקשת רשות ערעור נדחתה.

• רע"פ 6037/15 **צדקה נ' מדינת ישראל** (7.9.15), שתי עבירות איומים ותקיפת בת זוג. נגזרו על המבקש 5 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות, מאסר על תנאי, פיצוי וקנס. ערעור בבית המשפט המחוזי

נדחה, בקשת רשות ערעור נדחתה.

רע"פ 8582/13 **יבגני סטרצ'נקו נגד מדינת ישראל** (21.01.14), המבקש הודה ולא הורשע בביצוע עבירת תקיפה סתם, בכך שהגיע לאחר חצות לדירת המתלוננת בעודו בגילופין ותקף אותה בכך שתפס בידה, בית המשפט הטיל עליו ביצוע 100 שעות של"צ. המבקש הגיש בקשה לביטול כתב האישום מחמת "זוטי דברים" ובקשתו נדחתה.

רע"פ 9118/12 **פרגין נ' מדינת ישראל** (1.1.13), איומים. המבקש הגיע לבית זוגתו, כשהוא שיכור והבחין בה עם אדם נוסף. המבקש ניסה לתקוף את האדם הנוסף ואיים על המתלוננת כי יהרוג אותה. המבקש צעיר ללא הרשעות קודמות. נידון למאסר על תנאי וצו מבחן. ערעור על עצם הרשעתו בבית המשפט המחוזי נדחה, בקשת רשות ערעור נדחתה.

רע"פ 3629/11 **פלדוני נ' מדינת ישראל** (18.5.11), 5 עבירות של תקיפה בנסיבות מחמירות ושתי עבירות איומים. על רקע רצונה להיפרד ממנו, איים המבקש על אשתו כי ירצח אותה, זאת מיד לאחר לידת בתם, בעודה שוכבת בבית החולים. בהמשך, היכה אותה בראשה ואיים שיביא לאשפוז ויקחו ממנה את ילדיה. בהזדמנויות נוספות סטר לה, היכה אותה בראשה באגרופיו, עיקם את ידה ואף נשכה. על המבקש נגזרו 9 חוד' מאסר בפועל ומאסר על תנאי. ערעור בבית המשפט המחוזי נדחה. בקשת רשות ערעור נדחתה.

רע"פ 7951/10 **ניב נ' מדינת ישראל** (2.11.10) תקיפת בת זוג ואיומים. המבקש איים על אשתו. בהמשך, סטר לה בפניה, לקח סכין והצמידו לצווארה ואיים כי יהרגה. בהמשך רדף אחריה כשהסכין בידו ואיים לרצוח אותה. בימ"ש גזר על המבקש 10 חוד' מאסר בפועל, מאסר על תנאי והתחייבות. ערעור בבית המשפט המחוזי נדחה, בקשת רשות ערעור נדחתה.

רע"פ 5986/09 **סלימאן אבו הדיר נגד מדינת ישראל**, תקיפת בת זוג ואיומים. המבקש הלם עם אגרופו בבטנה של אשתו ובכתפה, ולאחר זאת איים עליה תוך שהוא מניף מברג לעברה. בית המשפט המחוזי החמיר בעונשו של המבקש וגזר עליו 8 חודשי מאסר לריצוי בפועל, בקשת רשות ערעור נדחתה.

רע"פ 3152/08 **חמו נ' מדינת ישראל** (23.10.08) עבירה של תקיפת בת זוג בתנאים מחמירים. המבקש תקף את אשתו כשהכה אותה בראשה בידיו ובעט בה בחלק גופה התחתון לעיני ביתו הקטינה. בימ"ש הטיל על המבקש 12 חוד' מאסר בפועל, הפעיל מאסר מותנה כך שירצה בסה"כ 18 חוד' מאסר, מאסר על תנאי והתחייבות. המחוזי קיבל הערעור באופן חלקי כך שהפחית עונשו ל- 14 חוד' מאסר בפועל. בקשת רשות ערעור בבית משפט עליון נדחתה.

עפ"ג (י-ם) 57596-05-15 **פלדוני נ' מדינת ישראל** (23.8.15) איומים ושני אישומים של תקיפת בת זוג. המערער, אחז בלסתה של גרושתו בעודו מחזיק סכין. באישום אחר תקף את המתלוננת בפניה. במחוזי נקבע מתחם של מאסר בפועל לתקופה קצרה שיכולה לריצוי בעבודות שירות עד מס' חודשי מאסר בפועל. בית משפט קמא גזר 5 חוד' מאסר בפועל לריצוי בעבודות שירות, וענישה נלווית. ערעורו של הנאשם התקבל ועונשו הוקל ל- 45 ימי מאסר שירוצו העבודות שירות.

עפ"ג (מרכז) 3328-05-15 **פלדוני נ' מדינת ישראל** (6.9.15), המערער הודה והורשע בעבירות של איומים ותקיפת בת זוג בשתי הזדמנויות ונדון ל-3 חודשי מאסר בעבודות שירות, וענישה נלווית. ערעורו לעניין רכיב המאסר בעבודות השירות נדחה.

עפ"ג (י-ם) 48832-10-15 **פלדוני נ' מדינת ישראל** (9.8.16), תקיפת בת זוג ואיומים. על רקע ויכול בין המערער לאשתו הדף המערער את אשתו בכתפה באמצעות ידיו וכן שלח לה מסרון מאיים. נידון לשלושה

חודשי מאסר בעבודות שירות ומאסר על תנאי. ערעורו נדחה.

עפ"ג (באר שבע) 35613-08-11 **פיליפ פבריקנט נגד מדינת ישראל** (04.07.12), תקיפת בת זוג ואיומים. בית משפט קמא גזר 6 חודשי מאסר לריצוי בפועל וענישה נלווית. בית המשפט המחוזי, בהסכמת המדינה, ובשל השינוי החיובי שעבר המערער, קבע כי המאסר ירוצה בדרך של עבודות שירות.

14. לאור כל המפורט לעיל אני קובעת כי **מתחם העונש ההולם** לאירועים המתוארים בכתב האישום נע ממאסר מותנה ועד לשנת מאסר בפועל.

שאלת ביטול ההרשעה

15. הכלל הוא כי מי שהוכחה אשמתו, יש להרשיעו בדין.

בע"פ 2513/96 **מדינת ישראל נ' שמש**, פסק בית המשפט העליון כי:

"שורת הדין מחייבת כי מי שהובא לדין ונמצא אשם, יורשע בעבירות שיוחסו לו. זהו הכלל. הסמכות הנתונה לבית המשפט להסתפק במבחן מבלי להרשיעו בדין, יפה למקרים מיוחדים ויוצאי דופן. שימוש בסמכות הזאת כאשר אין צידוק ממשי להימנע מהרשעה מפר את הכלל. בכך נפגעת גם שורת השוויון לפני החוק".

ככל שהעבירה חמורה יותר האפשרות להימנע מהרשעה פוחתת, בשל הצורך "להטביע חותם פליליות" שאם לא כן עלול לעבור מסר הפוך מן המתחייב, כאילו מדובר בעבירה שהיא "נסלחת" (ראו ע"פ 419/92 **מדינת ישראל נ' כהן**).

16. עם זאת קיימים מקרים חריגים מיוחדים ויוצאי דופן בהם קיימת הצדקה להימנע מהרשעה (ע"פ 9893/06 **לאופר נ' מדינת ישראל**) וזאת כאשר עלול להיווצר פער בלתי נסבל בין עוצמת פגיעתה של ההרשעה הפלילית בנאשם האינדיבידואלי לבין תועלתה של ההרשעה לאינטרס הציבורי-חברתי הכללי.

בע"פ 2083/96 **כתב נ' מדינת ישראל**, נקבע כי הימנעות מהרשעה אפשרית בהצטבר שני גורמים מרכזיים: ראשית, סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה המסוים על ההרשעה בלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים, ושנית ההרשעה תפגע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם.

בפרשת כתב ציין כב' השופט ש' לוי את שיקולי השיקום, המנחים בדרך כלל את שרות המבחן להמליץ על עונשים ללא הרשעה, ואלה הם:

"א) האם מדובר בעבירה ראשונה או יחידה של הנאשם; ב) מהי חומרת העבירה והנסיבות שבהן בוצעה; ג) מעמדו ותפקידו של הנאשם והקשר בין העבירה למעמד ולתפקיד; ד) מידת הפגיעה של העבירה באחרים; ה) הנסיבות שהנאשם יעבור עבירות נוספות; ו) האם ביצוע העבירה על ידי הנאשם משקף דפוס של התנהגות כרונית, או המדובר בהתנהגות מקרית; ז) יחסו של הנאשם לעבירה, האם הוא נוטל אחריות לביצועה, האם הוא מתחרט עליה; ח) משמעות ההרשעה על הדימוי העצמי של הנאשם; ט) השפעת ההרשעה על תחומי פעילותו של הנאשם. שיקולים אלה, בלי שיהיו ממצים, מקובלים עליי, כאחד הגורמים שיש להביאם בחשבון בהחלטה בדבר תוצאות ההרשעה".

17. יישום המבחנים האמורים במקרה דנן, מעלה כי לא ניתן להורות על ביטול הרשעת הנאשם בדין.

18. הגם שהנאשם נעדר עבר פלילי, הגם שלקח אחריות והביע צער על מעשיו, והגם שנסיבות העבירות אינן ברף חומרה גבוהה, לא הוכיח הנאשם כי הרשעתו תפגע בשיקומו, או שתיגרם לו כתוצאה מהרשעה פגיעה שעוצמתה מצדיקה ביטול ההרשעה.

19. באשר להליך השיקומי, שירות המבחן לא מצא כי הרשעה עלולה לחבל בהליך הטיפול שיעובר הנאשם.

20. באשר לנזק הקונקרטי: הנאשם לא הוכיח כי יגרם לו נזק קונקרטי כבד משקל כתוצאה מהרשעה. הנאשם עובד מזה 20 שנה כמפעיל מכונה במפעל ברזל. לא נטען וממילא לא הוכח כי הרשעה עלולה לפגוע בהמשך עיסוקו בתחום זה. הנאשם בדבריו האחרונים ציין כי אוחז ברישיון נהיגה על מונית, מתכנן להוציא רישיון נהיגה לאוטובוס ואף שוקל לחזור לעסוק בתחום האבטחה - תחום בו עבד לפני כ- 20 שנה. ראשית - לא נטען ולא הוכח כי הרשעה תפגע באפשרות שלו להוציא רישיון על אוטובוס או לעבוד בתחום האבטחה. גם אם חלילה הרשעה תפגע ביכולתו בעתיד לשנות את תחום עיסוקו, הרי שאין עסקין בנזק קונקרטי, לכל היותר עסקין בנזק ערטילאי.

21. ככלל, כל מורשע עלול להיפגע באופן כזה או אחר כתוצאה מהרשעה, הרשעה עלולה לפגוע בתדמיתו של כל מורשע, ולהגביל באופן מסוים את אפשרויות התעסוקה שלו בעתיד. ועם זאת הכלל הוא כי מי שביצע עבירה - יורשע, ורק במקרים חריגים ניתן להימנע מהרשעה.

עניינו של הנאשם, לא עומד בתנאים החריגים שנקבעו בפסיקה.

ויובהר, אין עסקין בקטין, או בבגיר צעיר, אלא בנאשם בן 58.

כאמור, גם שירות המבחן לא מצא נימוקים המצדיקים ביטול ההרשעה.

22. לאור כל האמור הרשעת הנאשם תיוותר בעינה.

שיקולים בגזירת עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם.

23. במקרה דנן לא קיימים שיקולים המצדיקים סטייה לקולה או לחומרה ממתחם העונש ההולם.

24. בבואי לגזור את עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם לקחתי בחשבון את השיקולים הבאים:

- זקפתי לזכותו את העובדה שבחר לקחת אחריות ולהודות בהזדמנות ראשונה.
 - זקפתי לזכותו את היותו נעדר הרשעות קודמות.
 - לקחתי בחשבון את חלוף הזמן מביצוע העבירות (כשנתיים וחצי).
 - לקחתי בחשבון את נסיבותיו האישיות של הנאשם כפי שפורטו בתסקירי שירות המבחן ובטיעוני ההגנה.
- את המשבר שחווה בעקבות פירוק התא המשפחתי, הריחוק מחלק מילדיו, המעבר להתגורר בדירה שכורה

עם בנו הבכור, הצורך לעבוד שעות נוספות כדי לממן שכירות ומזונות, הפגיעה שחוזה.

- לקחתי בחשבון את המאמצים שעורך הנאשם לשתף פעולה עם שירות המבחן, השתלבותו בהליך הטיפול, הגם שהדבר כרוך במאמץ רב ובהקרבה קשה - שכן שעות הטיפול מתנגשות עם השעות שעל פי הסדרי הראיה אמור לבלות עם בתו.
- לקחתי בחשבון את הערכת שירות המבחן כי הסיכון להישנות עבירות נמוך.
- לקחתי בחשבון את המלצתו העונשית של שירות המבחן.
- לקחתי בחשבון את שיקולי הרתעת היחיד והרבים בגדרו של המתחם.

25. לאחר שלקחתי בחשבון כל אלה, מצאתי לנכון לגזור את עונשו של הנאשם ברף התחתון של המתחם בכל הנוגע לרכיב המאסר, הוא העונש אליו עתרה המאשימה.

26. באשר להליך הטיפול, לאור הקושי הרב הכרוך מבחינת הנאשם להתמיד בהליך הטיפול לאור המטלות הרובצות לפתחו, ובשים לב שהמאשימה לא עתרה להעמיד את הנאשם במבחן, לא יוטל על הנאשם צו מבחן. המאשימה כאמור, עתרה להשית על הנאשם מאסר מותנה ופיצוי בסך 1000 ₪.

עונשו של הנאשם

27. לפיכך, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. אני מטילה על הנאשם 3 חודשי מאסר וזאת על תנאי למשך 3 שנים לבל יעבור עבירות בהן הורשע או כל עבירת אלימות.
- ב. פיצוי בסך 800 ₪ למתלוננת, הגב' זהבה סויסה, ע"ת 1. הפיצוי ישולם ב- 4 תשלומים חודשיים רצופים ושווים. תשלום ראשון לא יאוחר מיום 15.1.19.

ככל שקיימים מוצגים - יושמדו בחלוף תקופת הערעור

זכות ערעור תוך 45 יום לבית המשפט המחוזי.

ניתן היום, ד' טבת תשע"ט, 12 דצמבר 2018, במעמד הצדדים.